

ŠPORTNO PLEZANJE / FINALE ZA ŽENSKE

Zdaj se je videlo, katera je res najboljša

Janja Garnbret je kot z drugega planeta, kot nesporna številka ena športnega plezanja prispela v Tokio in osvojila zlato kolajno ter se v športno zgodovino vpisala kot še nihče od Slovencev pred njo.

✂ Uroš Gramc/Večer
poročevalec iz Tokia

Urška Žolnir in Tina Trstenjak bi morali iti v Južno Korejo leta 1988, če bi hoteli osvojiti zlato kolajno na prvih olimpijskih igrah za njun judo, tretja Slovenka na poletnih igrah z odličjem najzlahtnejšega leska pa je slavila na Japonskem. Športna plezalka Janja Garnbret se je vpisala v zgodovino na način, kot se ni še nihče od slovenskih športnikov.

»Kaj mi to pomeni, sploh ne znam opisati. Že sanje vsakega športnika so dobiti zlato kolajno, da si prvi zmagovalc olimpijskih iger, pa je še stopnička višje,« je povedala športnica iz Šmartna pri Slovenj Gradcu. Pri 22 letih ima vse mogoče trofeje v svojem športu: je šestkratna svetovna prvakinja, evropska prvakinja, večkratna skupna zmagovalka svetovnega pokala. Njene lovorike smo praktično že nehali šteti. A ta izstopa in se bistveno lepše sveti od vseh drugih.

Osvojila edino, kar je še manjkalo

»Ogromen pritisk sem si naprtila. Rekla sem si, vse imam, samo tega še ne. Tako sploh ne vem, kaj naprej. Z Romanom (Krajnikom, trenerjem, op.p.) sva naredila plan le do avgusta. Najprej moram vse predelati in si postaviti nove cilje,« je bruhalo iz naše šampionke. Nekaj nas je ob slavi vendarle skrbelo, da se ne bi z izpolnitvijo cilja, in ker kakšnega novega tekmovanja ni na vidiku ..., slučajno našel scenarij, da konča kariero. »Ne, ni bojazni, da bi nehala. Čeprav sem že skoraj veteranka,« se je zasmejala in nas pomirila.

Čeprav je bila ves čas videti mirna in zbrana, pa je v njej vrelo. Ne le na dan tekme, ampak že teden, dva prej. »Zadnjih štirinajst dni je bilo verjetno najbolj napornih v moji trenerski karieri. Poznala se je veličina olimpijskih iger, za katero seveda prej nismo ve-

deli. Precej je bilo pogovorov, umirjanja situacije, kup scenarijev je bilo v Janjini glavi, dvomov, kaj pa če, kaj pa če ne ... Ampak zadevo smo uredili, pred tekmo sva naredila še kratko ogrevanje, se malo pogovorila, nato pa je finale oddelala tako, kot zna le ona,« je zgodbo iz ozadja razkril njen trener Roman Krajnik.

Težje je, bolj izstopa

Na koncu je bilo videti, kot da je Korosica z drugega planeta, tako prepričljivo je premagala vse tekmice na čelu z Japonkama Miho Nonaka in Akiro Noguchi, ki sta ji delali družbo na odru za zmagovalce. Že začela je zelo spodbudno v hitrosti, njeni daleč najslabši disciplini. Pa še tam je imela smolo, da je že v prvem krogu dobila za nasprotnico Francozinjo Anouck Jaubert. »Vedela sem, da bom izgubila. Saj sem upala, da bi ji mogoče spodrsnilo, a se to pri teh tekmovalkah težko zgodi. Ko sem potem zmagała proti Američanki, sem dobila motivacijo in nato celo postavila svoj rekord. S petim mestom se je uresničil zame najboljši scenarij in potem sem že vedela, da bo šlo naprej vse lažje. Ja, nekako sem si rekla, da je zdaj čas,« je razlagala Garnbretova.

Vse preostalo je bilo le še demonstracija njene premoči, saj je kot edina na vrhu prvih dveh balvanov že eno smer pred koncem dobila drugo disciplino, v težavnosti pa je tudi splezala najvišje. »Pred tremi leti, ko smo prvič v kombinaciji tekmovali na svetovnem prvenstvu, so bile smeri lahke. Za Tokio sem si želela, da bi bile zelo težke, da bi se videlo, katera je res najboljša na svetu. Moja želja se je uresničila.«

A katera je najboljša, se ni vedelo skoraj do konca. Sistem tekmovanja je tak, da v zadnji disciplini niso nastopale glede na prejšnje dosežke. Zato je bila Garnbretova, ki je zaključila prvo polovico nastopajočih, še nekaj časa v negotovosti. »Vedela sem, da če bo Miho Nonaka prva, se mora potem še nekaj zgoditi ... Sploh ne vem, ker ta kombinacija je tako, da ne moreš nič računati in predvidevati. Ampak ko sem padla, sem vedela, da sem dala vse od sebe, in se sploh nisem obremenjevala z rezultatom. Potem sem samo še uživala v nastopih drugih.«

Umiri se, punca

Za Čehjun Seo je mislila, da jo bo premagala v zadnji disciplini, a ji Južna Korejka ni bila nevarna. Ko pa je z nasprotom prežgodaj zaključila Miho Nonaka, se je slavlje lahko začelo. Čeprav se iz občinstva to ni videlo. »Malo sem jokala vmes, ampak sem si rekla, daj, umiri se, ni še vsega konec. Je bilo tudi spoštovanje, da odpleza še zadnja tekmovalka, in potem veselje.« Najprej je prišlo olajšanje. »Bila je sama sreča. Breme mi je padlo z ramen, ker sem čutila tak pritisk, kot še nikoli v življenju. Če sem mislila, da sem na svetovnem pokalu ali svetovnem prvenstvu čutila pritisk, je to povsem nekaj drugega,« se je smejala Šmarčanka.

Za ta uspeh je garala dolgo. »Vse sem vložila,« je dejala v stilu največjih pokerašev. »Vsemu sem se odrekla. Trdo sem delala, skozi kaj vse sem morala! Dve leti sem trenirala samo za olimpijske igre. Izpustila sem nekaj tekem, da sem bila res pripravljena. Zato sem tudi bila tako čustvena. Da mi je uspelo pod takšnim pritiskom, sem res ponosna nase.« Lahko bi se zgodilo, da iger niti ne bi izpeljali, da bi odpadle. »Najprej sem bila malo žalostna, ker so jih predstavili; po letu 2019 sem bila res v top formi. Strah me je bilo, da bom vse skupaj vrgla skozi okno. Potem sem si rekla, v redu, bomo pa trenirali hitrost, da bom tudi tu med najboljšimi. In se je obrestovalo. Da so olimpijske igre sploh izpeljali, je super,« je bila hvaležna Janja Garnbret. Za to se je zahvalila tudi pred japonskimi novinarji: »Hvala, Tokio.« ✕

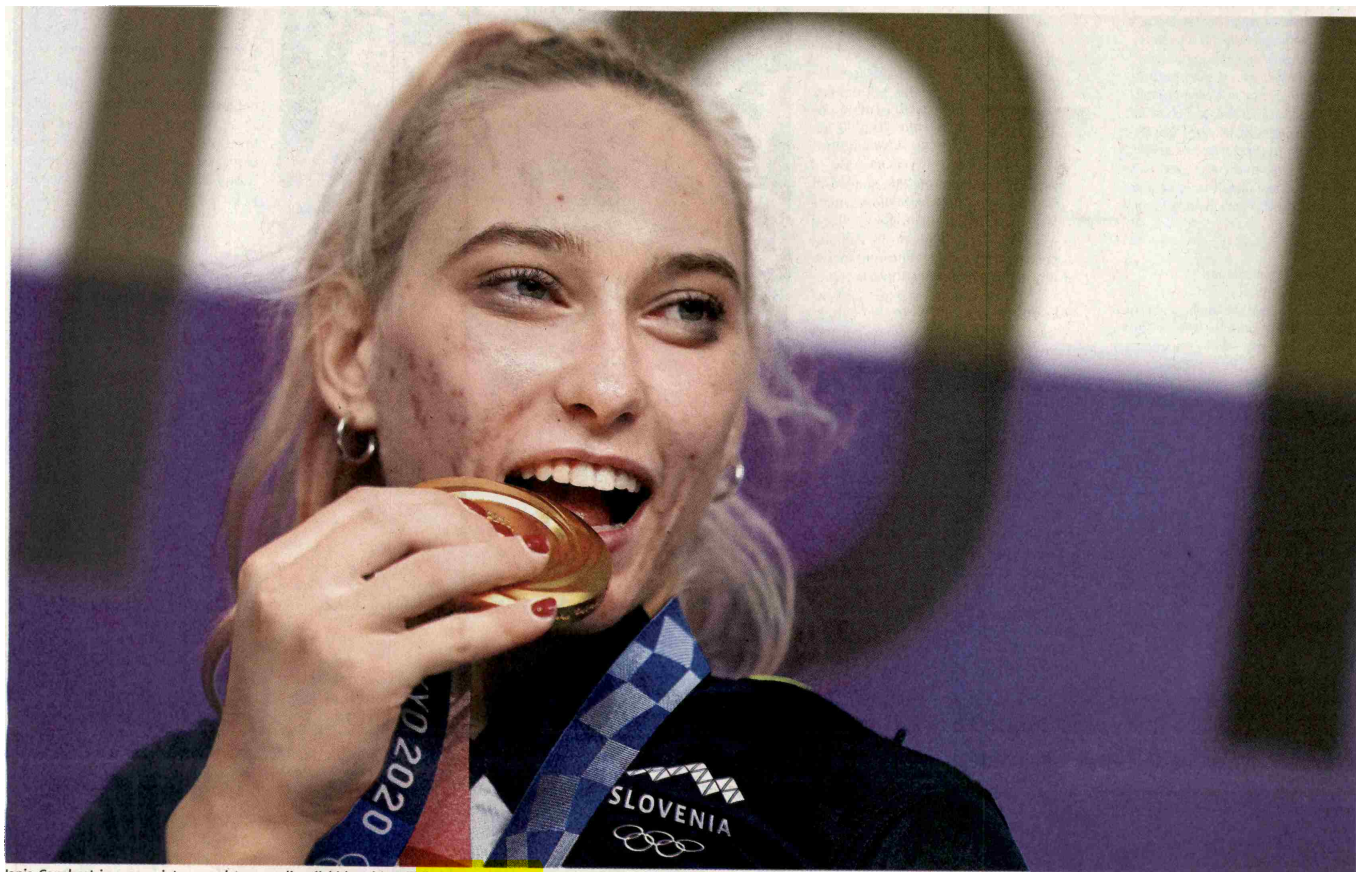
Dve leti sem trenirala samo za olimpijske igre. Izpustila sem nekaj tekem, da sem bila res pripravljena. Zato sem tudi bila tako čustvena. Da mi je uspelo pod takšnim pritiskom, sem res ponosna nase.

Janja Garnbret

1.

NA OLIMPIJSKIH IGRAH je bilo v Tokiu na sporedu športno plezanje, tako da se je Janja

Garnbret v zgodovino zapisala
kot prva nosilka zlate olimpijske
kolajne v tem športu.

Janja Garnbret je z neverjetno predstavo v olimpijski kombinaciji športnega plezanja Sloveniji prinesla že tretjo zlato kolajno na olimpijskih igrah v Tokiu, skupno pa peto. STA